

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17Pc/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121205274
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121205274.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní navrhovateľa F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, zastúpeného Mgr. Jozefom Gáplovským, advokátom so sídlom v Dubnici nad Váhom, Centrum II 88, proti oprávnenej z výživného L. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, prechodne bytom Z. O. XXXX/X, A.-V. H., o zrušenie vyživovacej povinnosti, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k manželke navrhovateľa, ktorej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 12Pc/2/2020, a to s účinnosťou od 12.08.2021.

II. Súd návrh vo zvyšnej časti zamietla.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1 Dňa 12.08.2021 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť k jeho manželke L. G. s účinnosťou od 11.02.2020, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 12Pc/2/2020.

1.2 Tento návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne 12Pc/2/2020 z 22.6.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 20.1.2021 bol zaviazaný prispievať na výživu manželky sumou 200 eur mesačne, vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred počínajúc dňom 11.2.2020, pričom ročné výživné za obdobie od 11.2.2020 do 30.6.2020 vo výške 831,04 eur mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným počínajúc mesiacom júl 2020 až do vyrovnania. Vo zvyšnej časti súd žalobu manželky zamietol. Táto svoj návrh prejednaný Okresným súdom v Trenčíne pod sp. zn. 12Pc/2/2020 zdôvodnila tým, že žiada manželské výživné vo výške 1.200 eur mesačne od podania návrhu, teda od 11.2.2020, z dôvodu odchodu zo spoločnej domácnosti dňa 30.10.2019 k svojej rodine v okrese Košice - okolie. Manželka podľa jej vyjadrenia bola na rodičovskej dovolenke, pričom poberala len rodičovský príspevok vo výške 370 eur mesačne od 1.1.2020 a rodinné prídavky v sume 24,34 eur mesačne až do júla 2020, keď iný príjem nemala. Mala si hľadať zamestnanie, čo sa jej však nedarilo. On bol ochotný platiť výživné na manželku v maximálnej výške 200 eur mesačne vzhľadom k jeho príjmom a výdavkom, pričom manželka sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti náhle a bez upozornenia a zobrala si so sebou veľké množstvo spoločných vecí. Zároveň medzi nimi prebieha rozvodové konanie na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 32P/28/2020. Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti mu Okresný súd v Trenčíne svojím rozsudkom 12Pc 2/2020-216 z 22.6.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 20.1.2021 určil výšku výživného na odporkyňu v sume 200 eur mesačne s povolením splácania ročného výživného po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným. Vzhľadom na tvrdenia manželky o tom, že nemá iný príjem a je odkázaná na priznanie manželského výživného súdom súhlasil s mesačnou výškou výživného v sume 200 eur, z ktorého dôvodu ani voči

rozsudku nepodal odvolanie. Preto je rozsudok 12Pc/2/2020-216 z 22.6.2020 v časti I. výroku o určení mesačného výživného v sume 200 eur a v časti II. výroku o povolení splácania zročného výživného právoplatný a vykonateľný. Voči výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti manželka podala odvolanie a žiada priznať výživné vo výške 500 eur mesačne s tvrdením, aby na základe skutočne preukázateľných jeho príjmov a výdavkov výživné na manželku pokrývalo rozsah vyživovacej povinnosti a životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká. V čase podania návrhu o odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne pod sp. zn. 17CoP/19/2021. Na jeseň roka 2019 sa manželka bez jeho vedomia odsťahovala aj s ich spoločným synom z miesta ich trvalého bydliska v obci Borčice k svojej matke do obce Nižný Klátov v okrese Košice - okolie. O tejto skutočnosti ho žiadnym spôsobom vopred neinformovala. Zo správania manželky ostal v ťažkom šoku, keďže tomuto nepredchádzalo žiadne varovanie a ani nič iné. Vzhľadom na šok, ktorý z uvedeného utrpel a tiež aj vzhľadom na vek dieťaťa, ktoré malo v čase navrhovateľkinho únosu len 2 roky, sa vtedy nerozhodol vec riešiť trestnoprávne a ani súdnou cestou. Situáciu vyhodnotil tak, že správanie manželky je nedospelé, záležitosti ohľadne dieťaťa nerieši tak, aby boli prioritne v záujme ich syna, ale uprednostňuje svoje subjektívne potreby a záujmy a až následne prihliada na potreby dieťaťa samotného. Skutočnosť, že manželke slepo dôveroval potvrdilo aj podanie žaloby o manželské výživné z jej strany, jej tvrdenia a správanie v tomto súdnom spore, keď ako je zrejmé z nižšie uvedených skutočností oklamala v tomto súdnom spore nielen jeho, ale aj Okresný súd Trenčín. Manželka totiž nepotrebovala a ani v súčasnej dobe nepotrebuje žiadne manželské výživné, keďže pracuje a zarába už dlhší čas, čo však tak pred ním ako aj pred Okresným súdom Trenčín v celom rozsahu zatajila. Keď opustila spoločnú domácnosť, zobrala si z nej veľké množstvo vecí, z ktorých veľká časť bola jeho výlučným vlastníctvom, keďže ich nadobudol dávno pred uzavretím manželstva. Takto si svojvoľne zobrala aj jeho staršie motorové vozidlo Opel Astra, ev. č. IL 073CR. Toto moje vozidlo od nej nevedel získať späť a až s odstupom jeden a trištvrte roka mu vozidlo vrátila dňa 18.7.2021. Po prezretí auta ostal v šoku, keďže toto bolo na viacerých miestach poškodené a na prvý pohľad vyžadovalo rozsiahlejšiu opravu. Preto vozidlo pristavil do autorizovaného servisu, kde spísali všetky vážnejšie poškodenia a súčasne ho upozornili na to, že vzhľadom na počet najazdených kilometrov, ktoré absolvovala manželka počas obdobia, kedy mala auto u seba, a poškodenia najmä podvozkových skupín vozidla, muselo toto veľmi intenzívne jazdiť v mestskej premávke, teda že podvozok auta bol doslova "rozbitý" na výtlkoch a poškodených cestách, ktoré sa najčastejšie vyskytujú v mestách. Z uvedeného zostal zaskočený, a preto som sa nakontaktoval na jej brata X. K., bytom K. XXX/X, Z. A.. Ten mu oznámil, že už od momentu odchodu manželky zo spoločnej domácnosti v B. do Z. A. tejto zabezpečil brigádovanie v jeho stánku s rýchlym občerstvením a to až do apríla 2020. Mesačne si takto mala uňho zarobiť v priemere 400 eur. Od mája 2020 začala pracovať ako tzv. bistro-kuriér, teda zabezpečovala rozvoz jedla autom pre zákazníkov. Od októbra 2020 začala zabezpečovať rozvoz jedla zákazníkom pre súkromnú spoločnosť Wolt. Na toto všetko potrebovala vozidlo, a práve pri tomto poškodila auto Opel Astra, keď s ním rozvážala jedlo zákazníkom v meste Košice. Manželka má od 16.10.2020 vydaný živnostenský list, teda začala súkromne podnikáť. Od začiatku mája 2021 začala pracovať ako holička v pánskom kaderníctve v Košiciach. Manželka žiadala priznať manželské výživné od 11.2.2020, teda od času, kedy už pracovala a mala príjem v minimálnej výške 400 eur mesačne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že jej tvrdenia v konaní 12Pc/2/2020 Okresného súdu Trenčín boli a sú nepravdivé a účelové. On je od 1.9.2020 zamestnaný, nakoľko pre koronakrízu a stratu zákaziek už nemohol ďalej podnikáť ako živnostník. Z uvedeného je zrejmé, že manželka je schopná sama sa živiť, keďže pracuje a má príjem a to už od odchodu zo spoločnej domácnosti v Borčiciach, pričom v súčasnej dobe už súkromne podniká. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, sestrou a babkou a to v rodinnom dome, kde má mesačné náklady na bývanie vo výške 70 eur mesačne. Navrhovateľ má výdavky spojené s platením spoločného hypotekárneho úveru v sume 333 eur mesačne, ktorý však spláca iba on, dane z nehnuteľností, ktoré tiež platí iba on, aj keď sú spoločné, povinné zmluvné poisťenia za motorové vozidlá, úhrady výživného na syna Nikolasa 80 eur mesačne, inkaso 100 eur mesačne, vodné a stočné 12 eur mesačne, telefón, TV a internet 60 eur mesačne, náklady na cestovanie do práce do Nového Mesta n/V v sume 100 eur mesačne, pravidelné dochádzanie za synom do Košíc 2x mesačne a s tým spojené nemalé výdavky na cestovanie 300 eur mesačne a tiež absencie v práci vzhľadom na dĺžku trasy Borčice - Košice a späť. Vzhľadom na uvedené má manželka jednoznačne dostatočné množstvo prostriedkov na zaobstaranie svojho živobytia.

2. K doručenému návrhu sa manželka navrhovateľa písomne nevyjadrila, aj napriek výzve súdu.

3. Za účelom rozhodnutia o návrhu navrhovateľa súd nariadil prvé pojednávanie na deň 27.01.2022, ktoré bolo odročené na základe žiadosti manželky navrhovateľa, ktorá súd dňa 26.01.2022 požiadala

o jeho odročenie z dôvodu vedľajších účinkov očkovania, ktoré mala absolvovať dňa 25.01.2022. Druhý termín pojednávania súd nariadil na deň 14.02.2022, a opäť predvolal oboch účastníkov konania. Druhého vytýčeného pojednávania sa zúčastnili obaja účastníci konania a právny zástupca navrhovateľa. Toto pojednanie bolo odročené za účelom prípadnej mimosúdnej dohody medzi účastníkmi konania. Manželka navrhovateľa súdu na pojednávani uviedla, že sa musí v tejto veci poradiť s právníkom a prípadne by sa s navrhovateľom dohodla. Dňa 04.05.2022 oznámil právny zástupca navrhovateľa súdu, že manželka navrhovateľa tohto nekontaktovala a neohlásil sa ani žiadny jej právny zástupca.

4. Tretieho nariadeného pojednávania sa zúčastnil právny zástupca navrhovateľa. Manželka navrhovateľa sa ho nezúčastnila. V deň pojednávania manželka navrhovateľa doručila súdu elektronické podanie, obsahom ktorého bolo ospravedlnenie jej neúčasti na pojednávani a žiadosť o odročenie pojednávania. Súd vykonal pojednanie v neprítomnosti manželky navrhovateľa, nakoľko dôležitý dôvod na odročenie pojednávania z dôvodu jej neprítomnosti preukázaný riadne nebol a žiadosť o odročenie neobsahovala ani predpoklady, na základe ktorých by jej bolo možné vyhovieť.

5. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávani uviedol, že navrhovateľ zotráva na podanom návrhu v nezmenenom rozsahu, pričom na doplnenie uvádza, že exekučné konanie stále prebieha a takisto aj konanie o obnovu konania na základe žaloby navrhovateľa vedené pod sp. zn. 18Pc/13/2021. Zotráva na doterajších návrhoch s tým, že z pripojených spisov navrhuje oboznámiť tie listiny, ktoré v kópii boli aj predložené a takisto výpoveď svedka, a to brata manželky navrhovateľa, ktorá je zachytená v zápisnici o výsluchu svedka, ktorá bola súdu predložená.

6. Manželka navrhovateľa sa v priebehu celého konania, začatého dňa 12.08.2021 písomne nevyjadrila, rovnako tak nenavrhol v konaní vykonať žiadne dokazovanie.

7. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s listinnými dôkazmi a to č. I. 5 rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 12Pc/2/2020, č. I. 8 dopĺňací rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 12Pc/2/2020, č. I. 10 čestné prehlásenie, č. I. 13, 14 výtlačok zo sociálnej siete, č. I. 15 výpis zo živnostenského registra, č. I. 34 uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18Pc/13/2021, č. I. 36 rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoP/19/2021, č. I. 43 doložka právoplatnosti, č. I. 84 uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoP/3/2022, č. I. 50 zápisnica o výsluchu svedka, č. I. 58 zápisnica o výsluchu svedka, č. I. 65 zápisnica o pojednávani zo dňa 24.09.2021, č. I. 80 zápisnica o výsluchu svedka. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil pre rozhodnutie o návrhu tento podstatný skutkový stav:

8. Účastníci konania sú manželia v neskončenom rozvodovom konaní. Nežijú spolu ani spolu nehospodária. Majú jedno spoločné maloleté dieťa.

9. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 12Pc/2/2020 zo dňa 22.06.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 20.01.2021 bolo rozhodnuté tak, že navrhovateľ ako manžel je povinný svojej manželke platiť výživné v sume 200 eur mesačne s účinnosťou od 11.02.2020. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2020. Navrhovateľ sa proti rozhodnutiu súdu, ktorým mu bola určená výška jeho vyživovacej povinnosti neodvolal.

10. Súd rozhodujúci o určení rozsahu vyživovacej povinnosti vychádzal dňa 22.06.2020 zo skutkového stavu, že manželka navrhovateľa nikde nepracuje a má iba príjem z rodičovského príspevku v sume 370 eur mesačne.

11. Dňa 16.10.2020 získala manželka navrhovateľa oprávnenie na podnikanie, celkovo v rámci 20 predmetov podnikania. Od mája roku 2021 manželka navrhovateľa pracuje ako holička - kaderníčka v rámci živnostenského podnikania v Košiciach.

12. Na pojednávani konanom dňa 24.09.2021 v rámci rozvodového konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 32P/28/2020 manželka navrhovateľa vypovedala pred súdom tak, že ako SZČO pracuje od októbra 2020 najprv ako kuriérka rozvozu jedla a od mája 2021 ako kaderníčka.

13. Dňa 21.01.2022 vypovedal ako svedok pre vyšetrovateľom PZ brat manželky navrhovateľa, Patrik Truhan, a to vo veci prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Trestného zákona tak, že jej pomáhal ako

súrodeneц s peniazmi tým, že jej z jeho prostriedkov dával 400 eur za to, že mu pomáhala s podnikaním ako kuriérka. Používala pri tom vozidlo jej manžela.

14. Navrhovateľ podal na Okresný súd Trenčín dňa 19.08.2021 žalobu o obnovu konania vedného pod sp.zn. 12Pc/2/2020, nakoľko sa domnieva, že výživné nebol povinný platiť manželke vôbec, a to z dôvodu zatajenia rozhodných skutkových okolností zo strany manželky. Toto konanie o obnovu konania nebolo doposiaľ skončené.

15. Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp.zn. 17CoP/19/2021 z 28.10.2021 v bode 22 konštatuje, že: „po zaplatení vyššie uvedených výdavkov a zaplatení výživného manželky vo výške, právoplatne určenej súdom prvej inštancie v sume 200,- eur mesačne, nemožno dospieť k záveru, že by životná úroveň manžela navrhovateľky bola vyššia ako je životná úroveň navrhovateľky, ako základného predpokladu pre uloženie tejto vyživovacej povinnosti.“

16.1 Podľa § 71 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

16.2 Podľa § 78 ods.1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

17.1 Na zistený skutkový stav súd aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil nasledovne:

17.2 Podľa § 78 ods.1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Je zrejmé, že v danom prípade bolo vydané súdne rozhodnutie o výživnom, na základe ktorého je navrhovateľ s účinnosťou od 11.02.2020 povinný platiť manželke výživné v sume 200 eur mesačne. Po tomto súdnom rozhodnutí došlo preukázateľne k zmene pomerov na strane oprávnenej z výživného, teda manželky navrhovateľa v tom smere, že táto už má iný zdroj svojho príjmu, ktorým je príjem z podnikania. Od 16. októbra 2020 začala podnikáť v oblasti kaderníctva. Obrana manželky v tomto konaní nebola žiadna. Manželka navrhovateľa žiadnym spôsobom nepoprela tvrdenia navrhovateľa ani nijak nepreukázala svoj príjem. Preto je možné zmeniť, resp. v danom prípade zrušiť vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k manželke, avšak odo dňa podania návrhu. Návrhu nebolo možné vyhovieť s účinnosťou od 11.02.2020, tak ako sa v petite návrhu domáhal navrhovateľ, nakoľko takýto postup je podľa názoru súdu možný v zmysle zákona o rodine iba v prípade maloletých oprávnených z výživného. Manželka navrhovateľa nie je maloletá. Zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa s účinnosťou od 11.02.2020 by v podstate znamenalo revíziu právoplatného súdneho rozhodnutia (právoplatného dňa 12.07.2020) mimo oblasti riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, čo je v prípade súdu rovnakého stupňa neprípustné. Preto súd návrh vo zvyšnej časti zamietol.

18.1 Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

18.2 O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd v tomto konaní nevzhladol takú okolnosť, ktorá by odôvodňovala použitie § 55 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v

Trenčín. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.